

- Sąd popełnił błąd, utrzymując w mocy sporną decyzję, mimo tego, że Komisja nie dokonała w niej prawidłowej oceny warunków, na jakich Google przyjęła rozwiązanie w postaci licencji na bezpłatne używanie kodu źródłowego Androida („Android Open Source Project”);
- Sąd nie dokonał prawidłowej oceny znajdujących się w aktach sprawy dowodów dotyczących konieczności zawarcia porozumienia w sprawie OZF, a to ze względu na niewystarczający charakter rozwiązania polegającego na przyjęciu strategii związanej ze znakiem towarowym.

Zarzut piąty: Sąd dopuścił się naruszenia, utrzymując w mocy sporną decyzję pomimo tego, że uznał, że PPP nie miały znamion nadużycia.

Zarzut szósty: Sąd dopuścił się naruszenia przy wykonywaniu przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania w celu zmiany wysokości grzywny.

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Malty

(Sprawa C-23/23)

(2023/C 83/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes i R. Lindenthal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Malty

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że ustanawiając system odstępstw umożliwiający chwywanie żywych osobników siedmiu gatunków z rodziny łuszczakowatych (zięby zwyczajnej *Fringilla coelebs*, makolągwy zwyczajnej *Carduelis cannabina*, szczygiła *Carduelis carduelis*, dzwońca zwyczajnego *Carduelis chloris*, grubodzioba zwyczajnego *Coccothraustes coccothraustes*, kulczyka zwyczajnego *Serinus serinus* i czyża zwyczajnego *Carduelis spinus*) Republika Malty uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 5 i art. 8 ust. 1 dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą ptasią”) w związku z art. 9 ust. 1 dyrektywy ptasiej; oraz
- obciążenie Republiki Malty kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Malta wprowadziła system odstępstw, powołując się na art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy ptasiej, zezwalając w 2014 r. na zakładanie w celach rekreacyjnych sideł na osobniki z siedmiu gatunków z rodziny łuszczakowatych, na mocy którego dopuszczono zakładanie sideł w sezonie łowieckim 2014 r. i 2015 r. W wyroku z dnia 21 czerwca 2018 r., Komisja/Malta (C-557/15, EU:C:2018:477), Trybunał stwierdził, że ten system odstępstw nie spełniał warunków art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy ptasiej. Malta uchyliła ten system odstępstw.

W październiku 2020 r. Malta przyjęła podobny system odstępstw dotyczący zakładania sideł na osobniki z tych samych gatunków z rodziny łuszczakowatych. Tym razem Malta powołała się na stanowiący odstępstwo art. 9 ust. 1 lit. b) dyrektywy ptasiej, argumentując, że nowy system odstępstw służył celom badawczym. Malta otworzyła sezony łowieckie w latach 2020, 2021 i 2022 r. na polowanie przy użyciu sideł, jakoby w celu „badań”.

Dyrektywa ptasia zobowiązuje państwa członkowskie do zakazania chwywania i przetrzymywania dzikich ptaków, takich jak osobniki wymienionych gatunków rodziny łuszczakowatych, oraz jakiegokolwiek chwywania dzikich ptaków za pomocą nieselektywnych środków, takich jak siła lub sieci. Wszelkie odstępstwa od tego zakazu podlegają ścisłym warunkom określonym w art. 9 dyrektywy ptasiej.

Komisja uważa, że Malta nie wykazała, że spełnione zostały warunki ustanowienia odstępstwa na podstawie art. 9 ust. 1 lit. b) dyrektywy ptasiej. Po pierwsze, Malta nie wykazała, że jej system odstępstw służy realizacji rzeczywistego celu badawczego. Po drugie, Malta nie przedstawiła powodów braku innego zadowalającego rozwiązania. Po trzecie, Malta nie wykazała braku innego zadowalającego rozwiązania.

⁽¹⁾ Dz.U. 2010, L 20, s. 7